

NATIONAL KLINISK RETNINGSLINJE FOR ILTBEHANDLING TIL DEN AKUT SYGE VOKSNE PATIENT

Quick guide

Anvend ikke iltbehandling rutinemæssigt til akut syge voksne patienter med normal iltmætning, da der ikke er sikre fordele ved behandlingen, og iltbehandling muligvis øger risiko for død.

Svag anbefaling **MOD**

Normal iltmætning defineres som en perifert målt iltmætning med pulsoximetri (SpO_2) $\geq 94\%$ i hvile og ved indånding af atmosfærisk luft, som har et iltindhold på 21%.

Hos den akut syge voksne patient, som kan opretholde en normal iltmætning uden iltbehandling, er lungernes evne til at optage ilt fra atmosfærisk luft tilstrækkelig. Idet normal iltmætning kan opretholdes med $1/3$ af lungekapaciteten, betyder dette at akut syge voksne patienter med normal iltmætning kan have et svært lungesvigt. Derfor bør alle akut syge voksne patienter have målt SpO_2 som led i triagering og observation. Ved fald i $SpO_2 < 94\%$ bør patienterne behandles med ilt.

Anbefalingen omfatter alle akut syge voksne patienter med normal iltmætning i præhospital behandling og under hospitalsindlæggelse. Undtaget er

- patienter med Hortons hovedpine,
- patienter med kulmonoxid (kulilte, CO) forgiftning,
- patienter med behov for hyperbar iltbehandling i trykkammer,
- hæmodynamisk ustabile patienter indtil tilstanden er stabil, inklusiv pågående hjertelunge redning,
- traumepatienter i den initiale fase indtil deres tilstand er stabil,
- neurointensive patienter med måling af iltmætning i hjernevævet,
- patienter der modtager præoxygenering forud for invasiv luftvejshåndtering.

For patienter med øget risiko for hyperkapni, som for eksempel patienter med kronisk obstruktiv lungelidelse (KOL) og patienter med højt body mass index (BMI) > 40 , defineres lav iltmætning anderledes. Disse patienter bør først behandles med ilt, når SpO_2 er lavere end 88-92% afhængig af sværhedsgraden af sygdommen.

Overvej restriktiv og målrettet iltbehandling til den akut syge voksne patient med nedsat iltmætning.

Svag anbefaling

Nedsat iltmætning defineres som en perifert målt iltmætning med pulsoximetri (SpO_2) < 94% i hvile.

Restriktiv og målrettet iltbehandling defineres som en behandling, hvor ilttilskuddet titreres således, at SpO_2 er 94-98%.

Hos den akut syge voksne patient med nedsat iltmætning er lungernes evne til at optage ilt fra atmosfærisk luft ikke tilstrækkelig med risiko for livstruende iltmangel i kroppens celler. Disse akut syge voksne patienter har et betydende lungesvigt, og iltbehandling er en livreddende behandling. Derfor skal alle akut syge voksne patienter med nedsat iltmætning have målt SpO_2 som led i triagering og observation.

Det er vigtigt løbende at vurdere behov for supplerende arterielle blodgasanalyser med måling af iltmætning (SaO_2) og af partialtryk af ilt i arterielt blod (PaO_2).

Anbefalingen omfatter alle akut syge voksne patienter med lav iltmætning i præhospital behandling og under hospitalsindlæggelse.

Undtaget er

- patienter indlagt til behandling af Hortons hovedpine,
- patienter med kulmonoxid (kulilte, CO) forgiftning,
- patienter med behov for hyperbar iltbehandling i trykkammer,
- patienter med fulminant lungesvigt og iltbehandling via hjerte-lungemaskine (extra corporal membrane oxygenation (ECMO)),
- hæmodynamisk ustabile patienter indtil deres tilstand er stabil, inklusiv pågående hjertelunge redning,
- traumepatienter i den initiale fase og indtil deres tilstand er stabil,
- neurointensive patienter med måling af iltmætning i hjernevæv,
- patienter der modtager præoxygenering forud for invasiv luftvejshåndtering.

For patienter med øget risiko for hyperkapni, som for eksempel patienter med kronisk obstruktiv lungelidelse (KOL) og patienter med højt body mass index (BMI) > 40, defineres det anbefalede SpO_2 -mål anderledes. Disse patienter bør tilbydes iltbehandling ved SpO_2 88-90% og iltbehandlingen bør målrettes til en SpO_2 88-92%.

Om quick guiden

Quick guiden indeholder de centrale anbefalinger i den nationale kliniske retningslinje for iltbehandling til den akut syge voksne patient.

Retningslinjen er udarbejdet i regi af Sundhedsstyrelsen.

Fokus for den nationale kliniske retningslinje er behandlingen med ilt af den akut syge voksne patient og skelner mellem patienter med normal iltmætning og dem med nedsat iltmætning.

I retningslinjen indgår anbefalinger om ikke at behandle akut syge voksne patienter med normal iltmætning med ilt, mens akut syge patienter med nedsat iltmætning fortsat bør behandles med ilt. Iltbehandlingen bør altid justeres, så man undgår høje koncentrationer af ilt i blodet.

Den nationale kliniske retningslinje indeholder anbefalinger for udvalgte dele af området, og kan ikke stå alene, men skal ses i sammenhæng med øvrige retningslinjer, vejledninger, forløbsbeskrivelser mv. på området.

Uddybende materiale på sundhedsstyrelsen.dk

På Sundhedsstyrelsens hjemmeside (www.sst.dk) kan man tilgå den fulde version af den nationale kliniske retningslinje inklusiv en detaljeret gennemgang af den bagvedliggende evidens for anbefalingerne.

Om de nationale kliniske retningslinjer

Denne nationale kliniske retningslinje er en af de nationale kliniske retningslinjer, som udarbejdes af Sundhedsstyrelsen i perioden 2017-2020.

Yderligere materiale om emnevalg, metode og proces ligger på www.sst.dk

---